

Чика Фјодор, пас и мачак

Књига говори о шестогодишњем дечаку, чика Фјодору, који после свађе са родитељима, више својом мамом, која му не дозвољава да задржи мачка као кућног љубимца одлази у једно необично село које се зове Јогуртовац. Чика Фјодор је са собом повео мачка Морнаревића, а у селу су упознали пса Шарика и створили свој нови дом. У овом необичном селу чика Фјодор и његови пријатељи који су знали да говоре, остварују своје жеље: дечак купује трактор који није обичан, уместо горива користи храну. Мачак купује краву која је јако размажена, једе стољњаке и завесе, а пас почиње да се бави фотографијом.

Мештани су лепо примили чика Фјодора и његове пријатеље. Знали су да дечак воли животиње, тако је једнога дана на поклон добио чавкицу Грабљивицу. У њихов дом је дошло и теле Гавра, од мачкове краве Мурке.

Од научника из института за физику, мачкових пријатеља, добили су на поклон сунце на струју помоћу кога су се грејали.

Радознали поштар Пећкин шаље писмо чика Фјодоровим родитељима, и они долазе у село баш када се дечак разболео и добио температуру. Дечак се враћа са својим родитељима у град, а пас и мачак желе да остану у селу, где ће чика Фјодор моћи да их посећује.

Главни ликови ове књиге су: чика Фјодор, мачак Морнаревић и пас Шарик.

Споредни ликови су: мама, тата, поштар Пећкин, крава Мурка, теле Гавра и чавкица Грабљивица.

Чика Фјодор је био јако паметан и самосталан дечак који је волео животиње, а није му било дозвољено да их гаји у својој кући. Одласком на село дечак добија слободу која му је била потребна, може да гаји животиње и брине о њима. Може да вози бицикл што му у граду није било дозвољено због опасног саобраћаја, чак може да вози и необични трактор.

Мачак Морнаревић је велики жути мачак који говори људским језиком, језик је научио од првог власника, професора који је изучавао животињски језик. Мачак Морнаревић је јако mudar и лепо се сналази у различитим ситуацијама. Он каже да се без језика ништа не може, и да га зато треба учити.

Пас Шарик је на први поглед сасвим обичан пас без педигреа, али он је необичан јер и он зна да говори. Иако се не слаже увек са својим пријатељима спреман је на договор. Највише ми се допало када пас Шарик каже да постоје специјалне мале краве за мачке које се зову козе.

Мама и тата чика Фјодора су добри људи који воле свога сина и брину о њему. Чика Фјодоров тата је брижан, он разуме да су дечаку потребни пријатељи, деца а и животиње и игре „јурке-жмурке“. Мама је уморна од свога посла и мисли да би љубимац у кући био само додатна брига. Она мисли да је детету довољно да седи и игра се. На крају прихватају дечакове жеље, мама схвата да животиње могу бити јако паметне и забавне.

Поштар Пећкин је сеоски поштар који је на први поглед радознао и не баш добронамеран. Прати све што необична дружина ради. А на крају сазнајемо да је и он усамљен и због тога радознао.

Кравица Мурка је још један од занимљивих ликова, мало је размажена ради шта хоће али воли своје власнике. На крају сазнајемо да и Мурка говори. Њено теле Гавра нови члан кога Шарик дресира као пса.

Чавкица Грабљивица је одани чуваркућа.

Допада ми се сто књига има особине басне, животиње говоре, имају особине људи, можемо да извучемо поуку. Једна од поука приче је да родитељи увек желе да помогну својој деци, уз њихову помоћ можемо решити све. И родитељи могу да науче од своје деце само морају да их саслушају. Још једна поука је да смо сви различити и да свима треба пружити шансу.

О аутору:

Едвард Николајевич Успенски рођен је 1937године у Јегоријевску у близини Москве. Завшио је Московски авио-факултет. Напустио је посао инжењера да би се бавио писањем прича и песама за децу. Добитник је бројних књижевних награда, његова дела су преведена на 25 језика. Данас живи и ради у Москви и води популарне емисије за децу и одрасле.